

РЕШЕНИЕ

№ 3999

гр. София, 03.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5603** по описа за **2010** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси” срещу решение от 03.05.2010г. на СРС, НК, 107 състав по нахд 13169/2009г., с което е отменено наказателно постановление № 4359/22.10.2009г. на председателя на Агенцията, за налагане на „П.-клон С.” имуществена санкция в размер на 15000 лв, административно наказание по чл. 36, ал.1 ЗЗЗНН за нарушение на чл. 12, ал.4, пред.3 от същия закон. Като касационно основание се сочи нарушение на закона – съдът неправилно приел, че дружеството не е имало определено ниво на задължителен запас по ЗЗЗНН. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и наказателното постановление да бъде потвърдено.

Ответникът по жалбата – П. клон С., ЕИК * чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на районния съд.

Прокурорът счита жалбата за основателна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок. Разгледана по същество, като цяло е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 107 състав по нахд 13169/2009г., е отменено наказателно постановление № 4359/22.10.2009г. на председателя на ДАДРВВЗ, за

налагане на „П.-клон С.” имуществена санкция в размер на 15000 лв, административно наказание по чл. 36, ал.1 ЗЗЗНН за нарушение на чл. 12, ал.4, пред.3 от същия закон.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 24 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

С районен съд е приел за установено, че ответникът по касация е задължено лице по смисъла на чл. 17, ал.4 ЗЗЗНН и че не е съхранявал до 30.04.2009г. определеното му ниво на задължителен запас от гориво. Въпреки това, предвид обжалването на разпореждане № Р-12-38/27.03.2008г. и спирането на изпълнението му от АССГ, районният съд е счел, че началният момент за дължимо поведение е 12.05.2009г. - влизането в сила на решението на ВАС, с което е отхвърлена жалбата срещу разпореждането. Касационната инстанция не споделя тези изводи на районния съд.

С влязло в сила решение на Върховния административен съд от 12.05.2009г. по адм. дело 11920/2008г. е отхвърлена жалбата на „П.- клон С.” срещу разпореждане № Р-12-38/27.03.2008г. на заместник-председателя на ДА Д., като е счетено, че ответникът по касация е задължено лице по чл. 17, ал.4 ЗЗЗНН и за него е възникнало задължението по чл. 12, ал.4 от закона до 30.04.2008г. да приведе нивото на задължителните си запаси в съответствие с определеното му с разпореждането от 27.03.2008г. ниво и да го вложи в склад за съхранение до 30.04.2009г. Възникналото задължение касае два елемента – привеждане на нивото на задължителни запаси в съответствие с определеното ниво, като това е трябвало да бъде сторено до 30.04.2008г. и съответно съхранение на това количество до 30.04.2009г. Към момента на спиране действието на оспореното разпореждане с определение на АССГ от 23.06.2008г., и двата елемента на задължението са били вече възникнали и падежът за изпълнението им е бил настъпил. Спирането на изпълнението на административния акт означава, че се препятства възможността да бъде предприето принудителното му изпълнение по реда на дял V АПК. Не се препятства обаче възможността за доброволно изпълнение. Доколкото се касае за изпълнение на незаместимо задължение, принудителното изпълнение се осъществява съгласно чл. 287 АПК – чрез налагане на имуществени санкции до изпълнение на задължението. Именно тази законова възможност е препятствана със спиране на изпълнението. При това имуществените санкции, налагани по повод принудителното изпълнение на административния акт нямат нищо общо с имуществената санкция, която е наказание за административно нарушение по ЗАНН. Административното наказване не е елемент от изпълнението на административен акт, а санкция за неизпълнение на административно задължение. Обстоятелството, че в случая това задължение възниква от административен акт, не означава, че е допустимо смесване на двете вида санкции.

Спирането на изпълнението на административния акт не се отразява на възникването на задължения от административния акт и на възникването на административна отговорност за неизпълнението им. Разпореждането по чл.12, ал.1 ЗЗЗНН е юридически факт, който с обективизирането му в правната действителност поражда административно правоотношение, елемент от което е административното задължение по чл. 12, ал.4 ЗЗЗНН. Това задължение възниква още с издаване на акта, а не едва с потвърждаването му от съда. Ето защо не почива на закона твърдението, че за ответника по касация не е съществувало задължение по чл. 12, ал.4 ЗЗЗНН за визирания в АУАН период и такова е възникнало едва считано от 12.05.2009г.

Основателни са обаче твърденията на ответника по касация, че тъй като клонът не е юридическо лице, не може да му бъде налагана санкция по реда на ЗАНН. Видно от представеното удостоверение от Агенция по вписванията П. клон С. е клон на чуждестранно юридическо лице с ЕИК * и не е юридическо лице. Съгласно разпоредбата на чл.83 ЗАНН, в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. В чл. 36 ЗЗЗНН също е предвидено, че имуществена санкция се налага на юридически лица или еднолични търговци. Вярно е, че задължението по чл.12, ал.4 ЗЗЗНН е възникнало именно за клон на чуждестранно лице, тъй като той, макар да не е юридическо лице, е организация по смисъла на чл. 21 вр. §1, т.2 ДР АПК. При налагането на административното наказание обаче административно-наказващият орган е следвало да съобрази обстоятелството кои са лицата - носители на административно-наказателна отговорност по българското право във връзка с неизпълнение на административно задължение, възникнало за клон на чуждестранно юридическо лице.

Поради това настоящата инстанция приема, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на закона. По тази причина, макар и с други мотиви, решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд С.-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.05.2010г. на СРС, НК, 107 състав по нахд 13169/2009г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.